

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 12 lutego 1923 r.

w sprawie opłat za rozpatrywanie obrazów kinematograficznych.

Na zasadzie art. 5 dekretu z dn. 7 lutego 1919 r. w przedmiocie przepisów tymczasowych o widowiskach (Dz. P. P. P. № 14, poz. 177) zarządza się co następuje:

§ 1. Artykuł 7 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 12 lutego 1919 r. (Monitor

Polski 1919 r. № 37) w przedmiocie przepisów wykonawczych do dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. otrzymuje brzmienie następujące:

„Za rozpatrywanie obrazów kinematograficznych pobierane są opłaty według taksy poniższej:

- a) za obraz naukowy, pedagogiczny lub przedstawiający zdjęcia z natury i kronikę (przebieg wypadków bieżących) — od każdego metra — 4 mk.
- b) za inne obrazy kinematograficzne — 50 mk. od każdego metra.
- c) za wystawienie legitymacji filmowej pobiera się 5.000 mk.

Obrazy kinematograficzne, zawierające cykl zdjęć pod jednym tytułem, jak naprz. „Wrażenia z podróży” i t. p., uważane są za jeden całkowity obraz.

Przezrocza latarni czarnoksiężskich nie podlegają opłacie”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 10 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. № 101, poz. 732).

Minister Spraw Wewnętrznych: *W. Sikorski*
